

2011 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Cour de cassation (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) bylos pradėjo Josep Penarroja Fa

(Sujungtos bylos C-372/09 ir C-373/09) ⁽¹⁾

(EB 43 straipsnis — Įsisteigimo laisvė — EB 49 straipsnis — Laisvė teikti paslaugas — Apribojimai — Vertėjo kvalifikaciją turintys teismo ekspertai — Viešosios valdžios funkcijų vykdymas — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teismo ekspertai gali būti tik į nacionalinių teismų sudarytus sąrašus įrašyti asmenys — Pateisinimas — Proporcingumas — Direktyva 2005/36/EB — Sąvoka „reglamentuojama profesija“)

(2011/C 139/07)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation

Šalys byloje, kurias pradėjo

Josep Penarroja Fa

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Cour de cassation (Prancūzija) — EB sutarties 43, 45, 49 ir 50 straipsnių bei 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, p. 22) išaiškinimas — Tvarka, pagal kurią į nacionalinį teismo ekspertų sąrašą įrašomi ir Kasacinio teismo patvirtintais ekspertais pripažįstami tik tie asmenys, kurie ne trumpiau kaip trejus metus buvo įrašyti į kurio nors tos valstybės narės apeliacinio teismo ekspertų sąrašą — Šios tvarkos suderinamumas su Bendrijos teisės nuostatomis įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas srityje

Rezoliucinė dalis

1. Kiekvienu konkrečiu atveju teismo jo nagrinėjamoje byloje patikėta funkcija specialistui, kaip teismo ekspertui vertėjui, yra paslaugų teikimas, kaip jis suprantamas pagal EB 50 straipsnį, kurį dabar atitinka SESV 57 straipsnis.
2. Teismo vertimo srities ekspertų veikla, kaip antai nagrinėjamoji pagrindinėse bylose, nėra dalyvavimas viešosios valdžios funkcijų vykdyme, kaip tai suprantama pagal EB 45 straipsnio pirmą pastraipą, kurią dabar atitinka SESV 51 straipsnio pirmą pastraipą.
3. Pagal EB 49 straipsnį, kurį dabar atitinka SESV 56 straipsnis, draudžiami nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjamieji pagrindinėse bylose, pagal kuriuos įrašyti į teismo ekspertų vertėjų sąrašą galima tik tuos suinteresuotuosius asmenis, kurie atitinka

kvalifikacijos sąlygas, nesant galimybės šiems asmenims susipažinti su dėl jų priimto sprendimo motyvais ir veiksmingai apskusti jį teismui, kad būtų patikrintas jo teisėtumas, be kita ko, dėl to, ar laikytasi reikalavimo pagal Sąjungos teisę, jog į jų kitose valstybėse narėse įgytą ir pripažintą kvalifikaciją buvo tinkamai atsižvelgta.

4. Pagal EB 49 straipsnį, kurį dabar atitinka SESV 56 straipsnis, draudžiama nustatyti tokį reikalavimą, kaip numatytasis 1971 m. birželio 29 d. Įstatymo Nr. 71 498 dėl teismo ekspertų, iš dalies pakeisto 2004 m. vasario 11 d. Įstatymu Nr. 2004 130, 2 straipsnyje, pagal kurį asmuo, neįrodęs, kad trejus metus iš eilės buvo įrašytas į kurio nors apeliacinio teismo sudarytą sąrašą, negali būti įrašytas į nacionalinį teismo vertimo srities ekspertų sąrašą, nes nagrinėjant kitoje valstybėje narėje įsisteigusio asmens, kuris nebuvo įrašytas į sąrašą ir nepateikė reikiamų įrodymų, prašymą toks reikalavimas kliudo tinkamai atsižvelgti į tokio asmens kitoje valstybėje narėje įgytą ir pripažintą kvalifikaciją, nustatant, ar ir kiek ji gali atitikti kompetenciją, kurią paprastai įgyja asmuo, trejus metus iš eilės įrašytas į kurio nors apeliacinio teismo sudarytą teismo ekspertų sąrašą.
5. Teismo ekspertų vertėjų funkcijos, kurias atlieka ekspertai, įrašyti į tokį sąrašą kaip Cour de cassation sudarytas nacionalinis teismo ekspertų sąrašas, nepatenka į sąvoką „reglamentuojama profesija“, pateiktą 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo 3 straipsnio 1 dalies a punkte.

⁽¹⁾ OL C 282, 2009 11 21.

2011 m. kovo 10 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Arbeidshof te Brussel (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Maurits Casteels prieš British Airways plc

(Byla C-379/09) ⁽¹⁾

(Laisvas darbuotojų judėjimas — SESV 45 ir 48 straipsniai — Darbuotojų migrantų socialinė apsauga — Teisių į papildomą pensiją išsaugojimas — Tarybos neveikimas — Darbuotojas, to paties darbdavio paeiliui įdarbintas skirtingose valstybėse narėse)

(2011/C 139/08)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Arbeidshof te Brussel

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Maurits Casteels

Atsakovė: British Airways plc

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Arbeidshof te Brussel* — EB 39 ir 42 straipsnių bei 1998 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvos 98/49/EB dėl pagal darbo sutartį dirbančių asmenų ir savarankiškai dirbančių asmenų, judančių Bendrijoje, teisių į papildomą pensiją išsaugojimo (OL L 209, p. 46; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 323) aiškinimas — Tarybos neveikimas — Darbuotojas, paeiliui įdarbintas to paties darbdavio filialuose keliose valstybėse narėse (neiforminant komandiruotės), kiekvieną kartą taikant jam vietinę papildomo pensijų draudimo sistemą

Rezoliucinė dalis

1. SESV 48 straipsnis neveikia tiesiogiai ir privatus asmuo negali juo remtis nacionalinių teismų nagrinėjamoje byloje prieš savo darbdavį iš privataus sektoriaus.
2. SESV 45 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jam prieštarauja tai, jog privalomai taikant kolektyvinę darbo sutartį:

— nustatant laikotarpį, kuriuo buvo galutinai įgyta teisė į papildomą pensiją valstybėje narėje, neatsižvelgiama į darbo stažą, įgytą dirbant tam pačiam darbdaviui skirtingose valstybėse narėse esančiuose jo filialuose pagal tą pačią pagrindinę darbo sutartį,

— darbuotojas, perkeltas iš darbdavio filialo vienoje valstybėje narėje į to paties darbdavio filialą kitoje valstybėje narėje, laikomas savo valia nutraukusiu darbo santykius su šiuo darbdaviu.

(¹) OL C 312, 2009 12 19.

2011 m. kovo 10 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Cour de cassation (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Charles Defossez prieš Christian Wiart, SOTIMON SARL likvidatorių, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

(Byla C-477/09) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyvos 80/987/EEB ir 2002/74/EB — Darbdavio nemokumas — Darbuotojų apsauga — Nesumokėtų darbuotojų reikalavimų apmokėjimas — Kompetentingos garantijų institucijos nustatymas — Pagal nacionalinę teisę palankesnė garantija — Galimybė ja pasinaudoti)

(2011/C 139/09)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Charles Defossez

Atsakovai: Christian Wiart, SOTIMON SARL likvidatorius, *Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)*

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Cour de cassation* (Prancūzija) — 1980 m. spalio 20 d. Tarybos direktyvos 80/987/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su darbuotojų apsauga jų darbdaviui tapus nemokiam, suderinimo, iš dalies pakeistos direktyva Nr. 2002/74/EB (OL L 270, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 261), 8a straipsnio, kartu su tos pačios direktyvos 9 straipsniu, aiškinimas — Kompetentingos Garantijų institucijos, atsakingos už darbuotojams nesumokėtų reikalavimų patenkinimą — Valstybės narės, kurios teritorijoje darbuotojai nuolat dirba, garantijų institucija — Pagal darbo sutartį dirbančių darbuotojų teisė pasinaudoti palankesne institucijos, kurioje jų darbdavys yra apsidraudęs ir pagal nacionalinę teisę moka įmokas, garantija

Rezoliucinė dalis

1980 m. spalio 20 d. Tarybos direktyvos 80/987/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su darbuotojų apsauga jų darbdaviui tapus nemokiam, suderinimo 3 straipsnio redakcija, galiojusi prieš Direktyva 2002/74/EB padarant pakeitimus, turi būti aiškinama taip, kad darbuotojo, paprastai vykdančio profesinę veiklą kitoje valstybėje narėje nei jo darbdavio, kuris paskelbtas nemokiu prieš 2005 m. spalio 8 d., buveinės valstybė, kai šis darbdavys nėra įsisteigęs šioje kitoje valstybėje narėje ir vykdo savo pareigą mokėti įmokas savo buveinės valstybės narės garantijų institucijai, nesumokėtų reikalavimų apmokėjimą turi užtikrinti būtent ši už šiame straipsnyje apibrėžtų pareigų įvykdymą atsakinga institucija.

Pagal Direktyvą 80/987 nedraudžiama, kad nacionalinės teisės aktuose būtų numatyta, jog darbuotojas gali pasinaudoti nacionalinės institucijos garantija pagal šios valstybės narės teisę papildomai arba vietoj tos, kurią siūlo nustatyta pagal šią direktyvą kompetentinga institucija, jeigu šia garantija užtikrinama aukštesnio lygio darbuotojų apsauga.

(¹) OL C 37, 2010 2 13.